

RECULL DE PREMSA

12/11/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

30

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
07/11/14	Polítics en xarxa. Com trencar la comunicació vertical interactuant amb l'usuari a temps real / SE7ACCENTS	6	3
12/11/14	TVE VENDE LOS MÍTICOS ESTUDIOS BUÑUEL / ABC (EDICION NACIONAL)	9	1
12/11/14	RTVE BUSCA LA SONRISA DE HACIENDA / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	10	1
12/11/14	'EL MUNDO' TALLA AMB PEDROJOTA / ARA	11	1
12/11/14	UN DIARI DE PAPER? / ARA	12	1
12/11/14	TELEVISIONES, ANUNCIANTES Y LA LFP, CONTRA LA PIRATERÍA / CINCO DIAS	13	1
12/11/14	EL SUPREM TORNA A AVALAR EL SENYAL DE TV3 A VALÈNCIA / EL PUNT AVUI	14	1
12/11/14	EL NEGOCIO DEL FÚTBOL PIERDE 150 MILLONES CADA AÑO POR LA PIRATERÍA / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	15	1
12/11/14	RTVE VENDE LOS ESTUDIOS BUÑUEL Y PIDE UN CRÉDITO EXTRA / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	16	1
12/11/14	VOCENTO ARROPA AL DIRECTOR DE EL NORTE DE CASTILLA EN EL FORO DE LA NUEVA COMUNICACIÓN ; / ABC (EDICION NACIONAL)	17	1
12/11/14	EL TS ANUL·LA LA TALLADA DE LES EMISSIONS DE TV3 A VALÈNCIA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	18	1
12/11/14	SITUAMOS A DIRECT TV EN EL RADAR / EL ECONOMISTA	19	1
12/11/14	EL CAP DE PREMSA DEL PP DIRIGIRÀ EL CENTRE DE RTVE A CATALUNYA / ARA	20	1
12/11/14	EL SUPREMO ANULA EL CESE DE LAS EMISIONES DE TV-3 EN VALENCIA / EL PAIS (EDICION CATALUÑA)	21	1
07/11/14	PERIODISME / SE7ACCENTS	22	1
12/11/14	EL TS ANULA EL CESE DE LA EMISIÓN DE TV3 EN LA COMUNIDAD VALENCIANA / ABC (EDICION CATALUÑA)	23	1
12/11/14	EL CAP DE COMUNICACIÓ DE SÁNCHEZ CAMACHO DIRIGIRÀ TVE A CATALUNYA / EL PUNT AVUI	24	1
12/11/14	RTVE VENDE ESTUDIOS BUÑUEL Y ESPERA AYUDAS DEL GOBIERNO / EXPANSION	25	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
12/11/14	ELADIO JAREÑO DIRIGIRÀ TVE A CATALUNYA, I ANNA MARIA BORDAS, LA 2 / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	26	1
12/11/14	«EL MUNDO» ACOMIADA DEFINITIVAMENT EL SEU EXDIRECTOR PEDRO J. RAMÍREZ / DIARI DE GIRONA	27	1
12/11/14	JAREÑO, DIRECTOR DE TVE CATALUNYA, IANA M. BORDAS, DIRECTORA DE LA 2 / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	28	1
12/11/14	AVUI JA ES POT DEMANAR LA SUBVENCIO PER REANTENITZAR / ARA	29	1

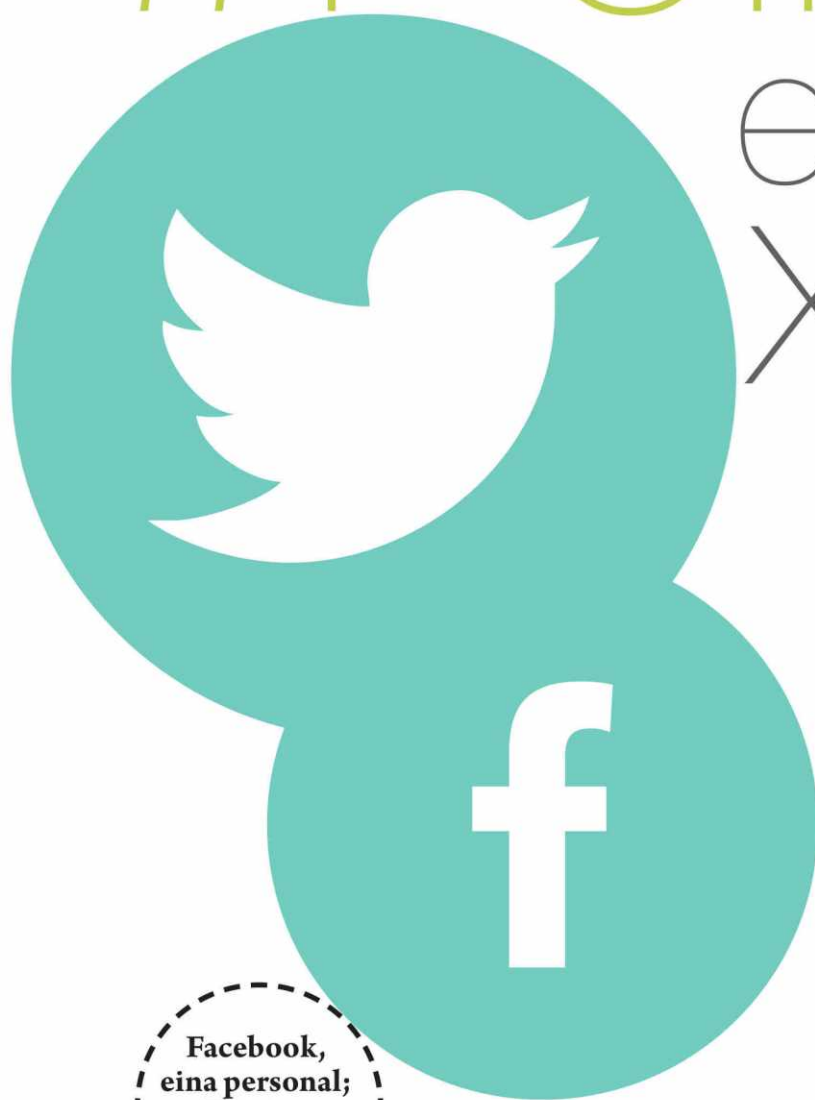
PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

#Polítics en xarxa

Com trencar la comunicació vertical interactuant amb l'usuari a temps real

LAIA DOLCET
LLEIDA
www.7accents.cat

Les xarxes socials s'han erigit com una eina de comunicació imprescindible en la pràctica política diària. Per molts actes que un polític tingui a l'agenda, sembla ser que si no té presència *on line*, no existeix. A més, el seu baix cost en comparació amb altres mitjans tradicionals, la quantitat d'usuaris amb què es pot interactuar de manera ràpida i massiva i la sensació de proximitat fan irresistible la idea de crear-se un perfil, si això suposa ampliar el radi d'acció. Tant és així que són molts els polítics que s'han apuntat al carro de construir la seva marca personal a través de la xarxa. D'aquí i de fora.

Probablement el cas més exitós i el més conegut el trobem en el president dels Estats Units. Actualment, Barack Obama compta amb

prop de cinquanta milions de seguidors a Twitter i més de quaranta-tres milions d'usuaris que segueixen els seus passos a Facebook.

Per entendre l'èxit d'Obama a les xarxes socials, cal remuntar-se a les dues campanyes electorals del president, el 2008 i el 2012. Tal com explica el catedràtic de Periodisme a la Universitat Complutense de Madrid, José Luis Dader, gràcies a la seva gestió estratègica en l'ús de les xarxes els últims dies de campanya, Obama va posar-se a la butxaca els ciutadans nord-americans. De fet, l'estratègia comunicativa que van dur a terme encara avui en dia és estudiada al detall per polítics i assessors de tot el món.

Els de casa nostra es desviarien per descobrir la fórmula màgica del seu èxit, sobretot per tenir els assessors de què va disposar Obama. Hem preguntat a unes quantes cares visibles de la política lleidatana com gestionen els seus

Facebook,
eina personal;
Twitter,
professional

L'èxit
'on line'
d'Obama és
estudiat
a tot el món

Tots els
polítics
consultats
tenen
Twitter

[Inici](#)
[Notificacions](#)
[Missatges](#)
[#Descobreix](#)
[Cerca a Twitter](#)
[7](#)
[Tuitaja](#)

7accents @7accents 22 min
 Tots teniu Twitter des de fa temps. Què li diríeu a un polític que no n'utilitzi? L'encoratjaríeu a tenir Twitter o Facebook?

Àngel Ros Domingo @angelrosdomingo 21 min
 És un espai de comunicació més que permet una interacció ciutadana diferent a la tradicional. Incorpora immediatesa i proximitat. És una opció personal, però també és una eina de servei públic.

Joan Gómez López @joangomezlopez 20 min
 Crec que s'hi ha de ser. Pots obtenir i donar informació, encara que també hi ha molt soroll i desinformació.

Montse Mínguez @mminguez4 19 min
 Com a consell li diria que s'ho agafi amb distància, sobretot el Twitter.

7accents @7accents 18 min
 Quan algú t'esmenta i publica un comentari negatiu, et fa un retret o fins i tot t'insulta, com actues?

Àngel Ros Domingo @angelrosdomingo 17 min
 Responc des del respecte que em mereixen totes les opinions. M'agrada debatre. El límit per respondre són els insults i al·lusions que res tenen a veure amb l'acció política.

Rafel Peris @rafelperis 16 min
 Només responc si són persones que s'identifiquen.

Montserrat Parra @MontseParraAlba 15 min
 Per regla general, els insults i els comentaris crítics m'arriben des de l'anonimat, i no contesto mai.

7accents @7accents 14 min
 La imatge que ofereixen els polítics a través de la xarxa té influència directa en l'opinió pública i, per tant, pot suposar la pèrdua de vots en època d'eleccions. Quina importància li atorgues?

Joan Vilella @joanvilella_ 13 min
 Un polític ha de ser sincer i tenir sempre present que està al servei dels ciutadans que l'han escollit i no al revés. Si es així, no crec que tingui cap tipus de problema.

T9Ni Postius @antonipostius 12 min
 És una eina més. Important, però no l'única ni més determinant que altres en la configuració de la imatge dels polítics i el sentit del vot de cada ciutadà.

L'any 2005 la Paeria va iniciar el xat de l'alcalde

perfis i també hem analitzat amb diversos experts en xarxes socials i comunicació política si ho fan bé. Avancem, parafrasejant un famós entrenador de futbol, que tot està per fer i tot és possible.

Ser-hi o no ser-hi

Tot els polítics qüestionats tenen presència a les xarxes socials. La majoria, amb perfil a Twitter i Facebook (també n'hi ha alguns que utilitzen Instagram), i hi són des de fa quatre o cinc anys. A més, el regidor del PSC, Oriol Yuguero, i l'alcaldeable per CiU, Antoni Postius, aposten també per implementar la seva marca personal a través d'un blog.

L'alcalde de Lleida, Àngel Ros, és usuari de Facebook, Twitter i Instagram. Va decidir formar-ne part fa quatre anys i segueix, entre d'altres, mitjans de comunicació, personatges rellevants de Lleida i Catalunya i clubs esportius. Per a Ros, "la xarxa és una eina de comunicació més", que permet dialogar molt directament amb ciutadans que "d'altra manera potser no hi podries contactar". Un contacte directe que la Paeria va començar a practicar l'any 2005 amb un xat mensual.

En el seu cas, explica diàriament als més de sis mil usuaris que el segueixen a Facebook "informacions relacionades amb l'acció municipal, fent una mena de crònica del dia". Menys metòdic és Joan Gómez, que a la xarxa hi publica "quan m'apeteix i estic motivat". Tots aposten per ser-hi perquè, com diu Ros, "és una

Ros té més de sis mil seguidors a Facebook

eina de servei públic", però, també aconsellen, com Montse Mínguez, agafar-s'ho "amb distància".

La interactivitat de la xarxa pot fer passar males estones, sobretot si no estàs avesat a entomar les crítiques dels usuaris. Rafel Peris, per exemple, publicava l'1 de novembre "#esticdeixanteltwitter", perquè estava "fart de periodistes mentiders i de trols que no donen la cara". En aquest cas, els regidors que volen transmetre una imatge afable i propera ho tenen complicat: la irrupció de perfils anònims (i no tan anònims) que critiquen la gestió de govern i els recorden quan no compleixen requereix, però, a l'esquerra i, sobretot, *savoir faire*. Potser per això hi ha qui, com Montse Parra, encara prefereix un bon llibre a la lectura de cent tuits.

L'opinió dels avatars sovint pot considerar-se que "entorpeix el debat polític", però el que s'ha demostrat és que les seves crítiques, de vegades, van acompanyades de millores a la ciutat i a la seva gent (recordem les fotodenúncies). "No em molesten els comentaris negatius, ja que, en ocasions, pots detectar alguna mancança en les accions que fem, i ho intentem transformar en positiu", afirma Toni Postius, molt diplomàtic. "Crec que s'ha d'anar molt en compte amb el que publiques. Cal ser respectuós si vols que et respectin", comenta Joan Vilella. En tot cas, tot i que no estigui demostrat que una persona et deixi de votar pel que publicuis a Twitter, tots tenen clar que "el comportament a través de les xarxes, com a la vida real, ha de ser impecable", com diu Fèlix Larrosa. De moment, cap polític de Lleida no ha anat més enllà, com ja ho va fer la delegada del Govern de Madrid, Cristina Cifuentes, que va portar als tribunals un lleidatà (L. Jiménez) per un delictes d'injúries a Twitter. Que regni el *savoir faire*.

Les opinions
crítiques
ajuden a
detectar
mancances

Inici
Notificacions
Missatges
Descobreix
Cerca a Twitter
7
Tuiteja

Montserrat Parra @MontseParraAlba 11 min
 Jo en sóc una mica descreguda, reconec que sóc molt poc activa a les xarxes, encara sóc de les persones que prefereix llegir una novel·la a llegir cent tuits.

Oriol Yuguero @7accents 10 min
 Una persona no et deixa de votar pel que publicuis a Twitter. Però el que tu publicues és el que realment ets. Si fas tuits ofensius, probablement a la vida real també t'expressis així.

Montse Mínguez @mminguez4 9 min
 No sé si aquesta linealitat existeix. Encara hi ha molt per descobrir. Cap ciència ha establert aquest vincle tan directe.

7accents @7accents 8 min
 Un càrrec públic, pel fet de ser-ho, contínuament és jutjat per les seves accions. Com se suporta la pressió? On és el límit?

Fèlix Larrosa @flarrosa 7 min
 Un càrrec públic ha d'actuar sempre amb honestat i d'acord a la seva consciència. El límit és on comença l'àmbit personal, on ningú no hi pot entrar.

T9Ni Postius @antonipostius 6 min
 T'acabes acostumant a la pressió. Si intentes fer les coses bé, honestament, no has de patir per la pressió.

Joan Gómez López @joangomezlopez 5 min
 Alguns els tinc bloquejats, no m'interessen les opinions sense sentit o de covards.

7accents @7accents 4 min
 Què n'opines dels perfils encoberts o trols?

Oriol Yuguero @oyuguero 3 min
 M'avorreixen molt. És una pena, ja que enterboleixen el debat polític de la ciutat des de l'anonimat. I això fa que persones amb ganes de debatre es facin enrere.

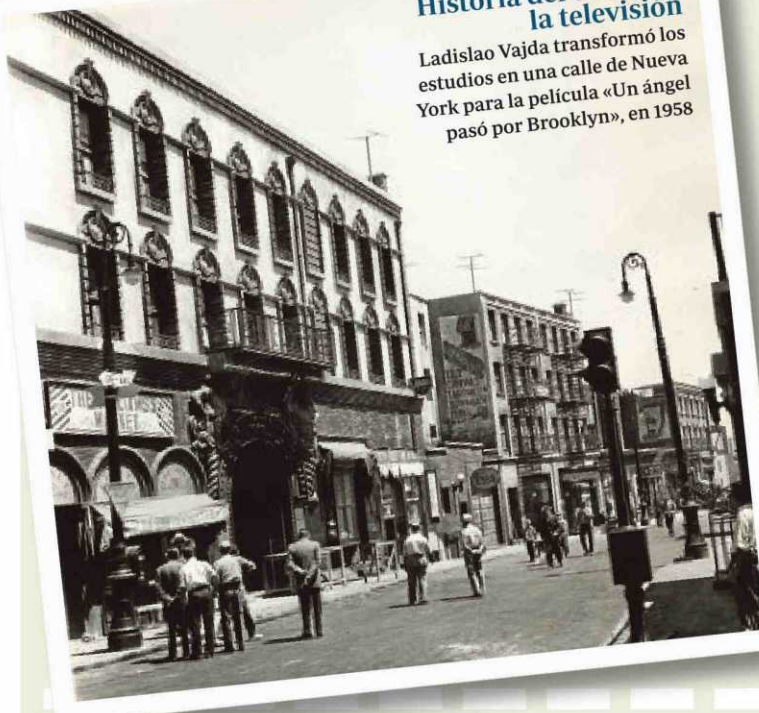
Joan Vilella @joanvilella_ 2 min
 Amagar-se sota perfils encoberts és poc valent i, de vegades, s'aprofiten d'aquesta situació per fer comentaris de tot tipus, de mal gust, de mala educació i, fins i tot, faltant al respecte.

Àngel Ros Domingo @angelrosdomingo 1 min
 Crec que en democràcia els debats es poden fer públicament, sense necessitat d'amagar-se darrere de pseudònims. En tot cas, és l'opció que trien les persones darrere d'avatars o anònims.

Historia del cine y de la televisión

Ladislao Vajda transformó los estudios en una calle de Nueva York para la película «Un ángel pasó por Brooklyn», en 1958

«El fabuloso mundo del circo»

«Un, dos, tres»

«55 días en Pekín»

«Con las manos en la masa»

«La caída del imperio romano»

«Qué apostamos»

TVE vende los míticos estudios Buñuel

► El consejo de administración aprueba un plan para ahorrar 20 millones de euros en dos años

F. MARÍN
MADRID

El consejo de administración de RTVE aprobó ayer el esperado Plan de Sostenibilidad de la corporación, que incluye las más diversas medidas de ahorro. La más llamativa es la venta definitiva de los míticos Estudios Buñuel, antiguos Estudios Chamartín, en su día el plató más grande de Europa. Después de dos años de tener estos inmuebles a la venta, la corporación ha decidido aceptar la oferta realizada por la promotora Pryconsa, por 35,27 millones de euros. La venta ha sido gestionada por la empresa KPMG, que en este tiempo ha recibido hasta ocho ofertas. La definitiva conlleva el pago al contado de la cantidad estipulada y «la posibilidad de ocupar el inmueble hasta un año sin coste para RTVE».

Pero además de apretarse el cinturón, en la reunión se estudiaron otras medidas. El consejo aceptó la propuesta del presidente de replantearse el cierre de las emisiones en onda corta de RNE, que había despertado las protestas del sector pesquero, sobre todo,

José Antonio Sánchez se comprometió a llevar al próximo consejo una propuesta concreta al respecto, que podría consistir en limitar la zona de recepción del servicio, pero no eliminarlo.

Por lo demás, RTVE proseguirá con su esfuerzo por seguir ajustando sus costes de funcionamiento durante los ejercicios de 2015 y 2016. La idea es mantener el actual marco presupuestario y tratar de «desarrollar la actividad de forma sostenible sin afectar al cumplimiento de las misiones de servicio público» ni «renunciar a alcanzar índices de audiencia superiores a los actuales».

Líneas maestras del plan

En efecto, el proyecto aprobado ayer prevé varias líneas de trabajo, la primera de las cuales es potenciar el servicio público sin renunciar a la audiencia. Reducir los gastos directos e indirectos de producción, mejorar la gestión de los recursos humanos, potenciar los ingresos propios y las líneas estratégicas de inversión son las otras claves del plan, que prevé unos ahorros de 20 millones de euros en los próximos dos años, 12 millones en 2015 y 8 en 2016. Los gastos de personal, por su parte, descenderán en 4 millones en dicho periodo. Está previsto también aumentar los ingresos propios en un 10% anual, mientras que la potenciación de la inversión podría suponer unos 40 millones anuales.

La crisis económica en la corporación, en todo caso, no se resuelve con

Nombramientos

Ana María Bordas es la nueva directora de La 2, en sustitución de Manuel Arranz. Javier Lamana, por su parte, ha sido nombrado secretario general de RTVE y del consejo de administración de la corporación. Eladio Jareño, por último, dirigirá el centro de producción de RTVE en Cataluña.

de ingresos por las tasas a los operadores de telecomunicaciones, concepto que en 2014 ha tenido una desviación negativa de 100,8 millones. Sumado al sobrecoste que supuso la retransmisión de los Juegos Olímpicos de Invierno, la cifra final de déficit previsto para el cierre de 2014 es de 133 millones de euros.

Organigrama más ligero

El Consejo de Administración también aprobó, por último, una simplificación de su organigrama, que supondrá una reducción de gastos del 20%. Por un lado, disminuye el número de directivos externos y por otro se reduce la estructura directiva.

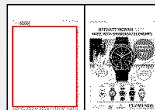
Entre las bajas, destaca la de Ricardo Villa, director de Medios Interactivos, que era el último directivo superviviente de la etapa socialista, ya que fue nombrado cuando Luis Fernández era presidente de RTVE.

estas medidas, por lo que RTVE solicitará un crédito extraordinario al Ministerio de Hacienda para neutralizar su déficit. Uno de los problemas, que no es nuevo, es la menor liquidación

Abellán pierde su demanda contra COPE

La Audiencia Provincial de Madrid ha dado la razón a la COPE en su litigio con José Antonio Abellán, que pedía dos millones de euros por intromisión en su derecho al honor, intimidad y propia imagen. El expresentador de «El tirachinas» fue los tribunales tras la fusión entre las emisoras de Vocento y COPE. La Audiencia absuelve en todos sus términos a la cadena y condenado al pago de costas y gastos judiciales a Abellán.

PLAN PARA RECIBIR 130 MILLONES DEL MINISTERIO

RTVE BUSCA LA SONRISA DE HACIENDA

José Antonio Sánchez reduce un 20% la estructura directiva y destituye a 9 externos, pero forma su equipo con fichajes de fuera

EDUARDO FERNÁNDEZ MADRID

Lo que no podía ocurrir con Leopoldo González-Echenique, es factible con José Antonio Sánchez. Antes, no; ahora, sí. Así se resume la viabilidad económica de RTVE. El nuevo presidente de la corporación pública ha presentado un plan de ahorro, como su predecesor en el cargo, y pretende solicitar una aportación presupuestaria extraordinaria al Ministerio de Hacienda, como ya intentó González-Echenique. ¿La diferencia? La cartera de Cristóbal Montoro ve con buenos ojos al nuevo interlocutor que llama a la puerta en busca de una inyección económica, 130 millones de euros que servirían para neutralizar el déficit previsto para el cierre de este año.

La luz verde definitiva no se ha encendido, pero se aproxima. Para ello, resultaba indispensable un sacrificio económico más o menos cuantioso. Sánchez consiguió ayer la aprobación de su plan de sostenibilidad y mejora de la eficiencia para RTVE. Según pudo saber EL MUNDO, siete miembros del consejo de administración de RTVE respaldaron la medida (los seis consejeros nombrados a propuesta del PP, como el presidente Sánchez, y el consejero nombrado a propuesta de CiU), mientras que dos se manifestaron en contra (los nombrados a propuesta del PSOE y de IU).

El plan prevé un ahorro de 20 millones en gastos generales en dos años (12 millones en 2015 y 8 en 2016), una reducción de gastos de personal de 4 millones de euros en dos años, además de una propuesta de un 10% de incremento anual en ingresos propios y una potenciación de la inversión de en torno a 40 millones anuales.

34 MENOS DE 171

Según distintas fuentes de la cúpula de RTVE consultadas por este diario, el plan de Sánchez no difiere especialmente del de González-Echenique, salvo en una plasmación más detallada, en la supervivencia del canal Teledeporte y en una simplificación de la estructura directiva, que se reduce en un 20% (34 cargos de un total de 171, según los datos recabados por este diario). De 83 directores se pasa a 63; de 88 subdirectores, a 74. El nuevo organigrama planteado por Sánchez cuenta con 34 puestos directivos menos, entre los que se su-

Cristóbal Montoro, ministro de Hacienda, con José Antonio Sánchez, presidente de RTVE. SERGIO ENRIQUEZ-NISTAL

VUELVE EL IMPULSOR DE 'LOS LUNNIS' PROCEDENTE DEL PP

José Antonio Sánchez ha destituido al director de medios interactivos de RTVE, Ricardo Villa, que se incorporó a la pública en 2007 y ocupaba ese puesto de mando desde 2010. Villa, contratado en la etapa de Luis Fernández como presidente, deja RTVE.es pese a haber obtenido el reconocimiento de distintos galardones. Su sucesor en el cargo no gozará de la misma categoría profesional, que será rebajada, y dependerá de la dirección de TVE —actualmente con José Ramón Díez al frente—. Villa se cuenta entre las bajas, pero hay altas como la de Eladio Jareño, nuevo director del centro de producción de RTVE

primer 9 directivos externos. Es el caso de Ricardo Villa, hasta ayer director de medios interactivos de RTVE, tal y como adelantó EL MUNDO.es. Esa rama de la pública, reconocida tanto por sus galar-

en Cataluña y hasta ayer coordinador de Comunicación del PP en ese territorio. Este periodista ha desempeñado diferentes cargos vinculados al grupo popular, por ejemplo la dirección de Comunicación de la Delegación del Gobierno en Cataluña (2002-2003). Entre 2003 y 2008 y bendecido por Sánchez cuando éste ocupaba el puesto de director general de RTVE, Jareño trabajó en la cadena pública. Entre sus aciertos se cuenta el impulso del programa infantil *Los Lunnis*. E. F.

Ricardo Villa (izqda.) y Eladio Jareño. RTVE

dones como por su audiencia, dependerá más que nunca de la dirección de TVE, que ostenta actualmente José Ramón Díez.

Sin embargo, la confianza de Sánchez en la plantilla fija de la pú-

blica es relativa. El propio presidente, nombrado a propuesta del PP, se ha incorporado procedente de TeleMadrid. Ilustra el escenario el caso del nuevo director del centro de producción de RTVE en Cataluña,

Eladio Jareño, designado ayer por decisión de Sánchez. Jareño ejerce actualmente de coordinador de Comunicación del PP catalán, si bien, antes de liderar el departamento de prensa de Alicia Sánchez-Camacho, ocupó distintos puestos en TVE (de 2003 a 2008). En esa etapa, destacó como uno de los impulsores del programa infantil *Los Lunnis*.

José Antonio Sánchez, que de 2002 a 2004 se responsabilizaba de la dirección general de RTVE, confiaba entonces en Jareño... e igualmente confía a día de hoy. El nuevo presidente apuesta por los profesionales que conoce. No obstante, el nombramiento de Jareño fue uno de los que más dio que hablar en la reunión del consejo de administración mantenida ayer. De hecho, la medida sólo obtuvo el apoyo de los seis consejeros propuestos por el PP (incluido el presidente). Con ese respaldo bastaba a efectos prácticos. CiU votó en contra en ese apartado concreto, a la vista de la vinculación política de Jareño con los populares. Ana María Bordas le cederá su puesto en el centro de Sant Cugat y pasará a dirigir el canal La 2.

Otra de las medidas aprobadas consiste en la venta de los históricos Estudios Buñuel. La oferta de la promotora Pryconsa, por un importe de 35 millones de euros, se ha seleccionado como la «más ventajosa», según un comunicado a los medios enviado por RTVE.

El encuentro de ayer del Consejo destacaba porque por primera vez se tomaban decisiones con Sánchez al frente de la presidencia y José Antonio Álvarez Gundín al mando de los servicios informativos (procedente de *La Razón*), reemplazo de Julio Somoano por decisión del propio Sánchez. El futuro de Somoano, que actualmente presenta *El debate de La 1*, no se aclaró en la reunión, a pesar de que la consejera nombrada a propuesta de IU solicitó una explicación sobre esa situación.

Sí sirvió el consejo para atestiguar la ruptura de Sánchez con la etapa de González-Echenique. Éste había perdido sus apoyos en el Ejecutivo y se reconocía como «el garbanzo negro» de la corporación de cara a la negociación de la aportación de 130 millones —si logró anteriormente otra inyección de prácticamente la misma cuantía—. Con Sánchez en la presidencia, las conversaciones con el Ejecutivo se han suavizado, mientras se borra la impronta de su predecesor. Hay ejemplos entre los nombramientos acordados ayer: Javier Lamana sustituye a Laura de Rivera como secretario general de RTVE y del consejo de administración de la pública. De Rivera, que asumió el cargo en 2012, contaba con la confianza de González-Echenique.

‘El Mundo’ talla amb Pedrojota

L'empresa editora posa fi a tres setmanes de baralles públiques i fa costat al nou director

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Sense despatx, sense càrrec de president de la revista *La Aventura de la Historia*, sense secretària, sense xòfer, sense escolta. RCS, el grup editor d'*El Mundo*, va decidir ahir acomiadar qui va ser-ne director fundador, Pedro J. Ramírez, i reclamar-li també 400.000 euros pels perjudicis que consideren que ha causat al rotatiu amb les seves declaracions de les últimes setmanes. Però la pregunta del milió és determinar si aquest acomiadament dona via lliure a Ramírez per muntar un nou mitjà. L'acord signat quan el van destituir, al gener, fixava un termini de dos anys sense poder crear un nou mitjà. RCS vol que la clàusula segueixi vigent, cosa que implica un bloqueig de 15 mesos. L'afer, per tant, cuejarà els pròxims dies, però la mesura d'ahir sí que posa fi al fet insòlit de veure un director i un ex-director de diari barallant-se des de les pàgines del mateix rotatiu. Aquesta és una cronologia de les hostilitats que s'han creat.

22 d'octubre

“La mítica bola verda que durant un quart de segle va servir de reclam al quiosc ja no existeix. Millor així. Que s'ho confitin. Per això acabo de canviar el meu perfil a Twitter. On hi posava «Fundador, 25 anys director i columnista d'*El Mundo*» ja només hi posa «periodista». És l'única cosa que sóc i només miraré endavant, lleuger d'emocions”. Així esclatava Pedro J. Ramírez al seu mur de Facebook. Protestava perquè no apareixia a la foto amb què el diari celebrava 25 anys al carrer –més de 24 anys sota la seva direcció–. A més, l'editorial suggeria que ell havia cedit el testimoni, quan el cert és que la seva sortida va ser una destitució no voluntària. L'al·ludit ho va explicar a Twitter en uns missatges que li comportarien oneroses conseqüències dies més tard.

25 d'octubre

El Mundo dedica les contraportades de dissabte a una entrevista informal. Aquell dia, n'apareix una de singular: és el mateix director del di-

ari qui se sotmet al qüestionari. Casimiro García-Abadillo ho aprofita per llançar algunes invectives a qui va ser el seu cap durant 30 anys. De fet, el titular és “Ara som més incontrolables”, la qual cosa s'interpreta com a resposta a Ramírez per haver insinuat a Twitter que el diari fa el joc a Rajoy i Cospedal amb la corrupció. En una de les respostes, s'hi adreça directament: “El Pedro és el pare de la criatura. Molts el consideraven un diari d'autor. Ara el diari és més coral. M'agrada un diari que, d'aquí deu anys, la gent en digui *El Mundo* i no *El diari del Casimiro*. El Pedro muntarà un portal. Serà un gran competidor i ens obligarà a ser millors”. El periodista li demana si se sent molest per les últimes declaracions de Ramírez, i García-Abadillo ho nega: “Personalment, no. Ell és com un peix que el treus d'una peixera i el poses sobre la taula. Es mor. Ja no té aigua per viure. Seria més feliç tenint un mitjà propi”.

2 de novembre

Aprofitant la prerrogativa que té Ramírez de publicar un article dominical, envia una carta que no és sinó un dur article contra García-Abadillo, que va ser el seu número 2 des dels inicis d'*El Mundo*. La columna suggereix que el seu succe-

Interrogant
RCS vol que Ramírez no creï cap nou mitjà en els pròxims quinze mesos

Sanció
El grup editor reclama a l'exdirector 400.000 euros pels perjudicis

sor té “relacions incestuoses” amb el poder, i revela: “En els meus últims mesos com a director em va sorprendre la presència física en el teu cercle íntim de l'omnipotent Sáenz de Santamaría i, com saps, les omissions a l'última entrevista a María Dolores de las Mentiras em van fer empipar molt”. Ramírez respon també irònicament a la frase de García-Abadillo, segons la qual no voldria que el diari fos recordat com *el seu*: “Noi, no se sap què ens pot caure del cel, però jo de tu tampoc no em preocuparia gaire. Francament, aquest perill no el veig”. Finalment, la columna revela que el grup editor li reclama 100.000 euros –arguint incompliment del contracte– pels tuits publicats la setmana anterior.

3 de novembre

Dilluns *El Mundo* publica un editorial atípic en el qual explica per què van publicar la carta-missil de Ramírez –ho justifiquen en nom de la no censura que, al seu parer, distingeix el diari– i ho aprofita per llançar un missatge: “L'exdirector d'*El Mundo* pot fer el que li doni la gana, excepte, com és natural, pretendre dirigir el diari des d'un altre despatx que no sigui el del director”.

6 de novembre

Dia de màxima tensió a la redacció d'*El Mundo*. Casimiro García-Abadillo ha plantejat un ultimàtum al grup editor: o Pedro J. Ramírez deixa d'escriure-hi o ell abandona la direcció del rotatiu. Els periodistes

del diari decideixen celebrar una assemblea l'endemà per demanar que es resolgui una situació que embruta la imatge del diari.

7 de novembre

Casimiro García-Abadillo comunica a la redacció, durant el matí, que diumenge no apareixerà la carta dominical que Ramírez publica sota l'epígraf *El arponero ingenuo*. L'assemblea es desactiva i no s'arriba a elaborar el comunicat públic que estava previst. Aquell dia, Pedro J. Ramírez explica a Twitter que ell pensa seguir enviant la carta, perquè el seu acord de destitució l'obliga a fer-ho. I mostra la seva sorpresa que s'anuncii que no es publicarà abans que l'actual responsable dels continguts l'hagi llegit.

8 de novembre

Ramírez envia la carta. En aquest cas no hi ha ni una sola referència a García-Abadillo i l'article és una repassada irònica i implacable contra Mariano Rajoy. Un cop rep la confirmació que la carta no apareixerà al diari, Pedrojota la publica aquella nit en una plataforma de blogs. En aquest punt, l'estratègia de Ramírez passa per enviar un text que aparentment no violenta l'actual director ni el grup editor, per evitar que el puguin acomiadar emparant-se en un conflicte directe.

10 de novembre

Pedrojota arremet de nou contra la línia editorial del seu diari, en aquest cas a compte del 9-N català. I hi barreja, de nou, les presumptes causes de la seva destitució. Ho fa al seu mur de Facebook: “L'editorial d'*El Mundo* d'avui és la prova definitiva del rerefons polític de la meua destitució. De per què i per a què ja no sóc el director del diari que vaig fundar fa 25 anys. Diu que «ha quedat clar que l'estat de dret funciona». Ha-ha! I que «el govern ha actuat amb fermesa». Ha-ha-ha! Les últimes línies són l'expressió d'una rendició: «Rajoy ha de buscar a partir d'ara una solució política per a Catalunya perquè la llei, per ella mateixa, no és suficient per aturar una demanda d'independència que suma adeptes dia rere dia». Si jo hagués sigut el director mai no hauria publicat això en un dia com avui”.

01. Casimiro García-Abadillo, actual director d'*El Mundo*. EFE

02. Pedro J. Ramírez va comandar el diari fins al gener passat. EFE

Un diari de paper?

Me'n recordo nítidament. Era al bar de la facultat fent un cafè amb una persona que de periodisme hi entén molt més que jo. Em va parlar d'un projecte de nou diari en català, ja en curs. "¿Un diari de paper?", vaig preguntar amb incredulitat. La persona que els comentava assentí amb un gest que també era una mica escèptic. Aquesta va ser la meua primera notícia de l'ARA, que aquest mes fa quatre anys. Estic molt orgullós de col·laborar-hi: és un producte estrany en el millor sentit de la paraula, perquè fa coses que ningú més fa. Però com que en sóc jutge i part, i tinc un cert sentit del ridícul, no continuaré l'article amb un reguitzell d'elogis, sinó que els parlaré de com es preveia que seria l'ARA fa tot just... 40 anys. Ja sé que tot plegat sona insensat, però l'article d'avui tracta justament d'això.

L'agost passat vaig buscar algun material de lectura a la bigarrada biblioteca de la meua sogra, que ho conserva tot. Vaig ensopegar amb un volum que em va semblar irresistible. Va ser escrit a Alemanya fa 40 anys, el 1974, per Ulrich Schippke, i traduït i editat al castellà el 1975 amb el títol *Futuro, imagen del mundo del mañana* (Círculo de Lectores). Parla de com serà el món del futur, és a dir, de com és el que tenim ara davant nostre. En algunes coses l'encerta de manera sorprenent, i en altres, en canvi, reproduïx els tòpics de la ciència-ficció d'aquell moment. Qui s'aferra a aquests llocs comuns sol equivocar-se, encara que

sembla el contrari: hem anat a la Lluna, sí, però no amb el mètode absurd que va proposar Jules Verne (un canó gegantí). Qui no sap establir una diferència clara entre moda i tendència també acaba dient grans rucades, ara i sempre. Aquest volum no constitueix cap excepció en aquesta mirada distorsionada cap al futur; però pel que fa a la descripció de com seria al cap de 40 anys el diari ARA, diu coses magníficament argumentades. Parin atenció a la següent descripció, que fa quatre dècades tenia per força un punt delirant (les teles encara eren en blanc i negre, per resumir-ho ràpid): "La televisió de paret de demà serà com un mirall màgic. En combinació amb una computadora, que per la seva banda estarà connectada a una xarxa internacional, s'hi podran projectar continguts d'arreu del

FERRAN SÁEZ MATEU

FILÒSOF

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

món. I els diaris ja no entraran a casa per les bústies, sinó que arribaran a nosaltres a través de la pantalla, al minut. També hi haurà un servei paral·lel de bancs de dades i magatzems literaris, i es podrà enviar el correu de casa a casa. Diu el professor Bruch: «Dictarem cartes a la computadora, que les traduirà a senyals només intel·ligibles pel computador receptor. Després es convertiran en text [...] sense necessitat de carters» (p. 107).

En aquest món del futur –que és el nostre d'ara– hi sobrava molta gent: des dels carters fins a infinitat d'oficis i professions que ja no tindrien sentit. De fet –i això resulta molt significatiu–, gairebé al final del llibre, a la plana 203, s'afirma amb rotunditat: "Al món del futur hi haurà moltes persones amb treball temporal i ocasional". I així, doncs, ¿què en fem,

avui, dels periodistes professionals? I dels diaris de paper com l'ARA? La resposta la tenen davant seu, tant si estan llegint l'edició digital com la de paper. L'ARA és un diari de paper que resultaria incomprensible sense la seva edició virtual. Les dues edicions són diferents i complementàries: l'una no exclou l'altra. De la mateixa manera, l'exercici professional del periodisme no resulta incompatible amb la presència d'un altre tipus d'informació, com ara el que podem trobar en un blog. Que tot això, ara mateix, és turbulent i incert, no ho negarem pas. Però tampoc podem negar que la ràdio no va acabar pas amb la premsa tradicional, ni la televisió amb la ràdio, ni internet amb la tele, etc. Les coses semblen obeir a una lògica més complexa.

Un diari de paper? Com a aficionat a la música, he vist formats d'emmagatzemament de tots colors. En recordo algun que prometia molt però que va durar només un parell de tardes, com el Laser Disc (o Laser Vision, segons la marca que va enregistrar Philips). Ara la gent es baixa les cançons de l'iTunes, sí, però la cosa no acaba aquí: a les botigues de discos cada cop hi ha més vinils. Fa una dècada, aquest retorn resultava literalment inimaginable. Són moviments que l'any 1974 el senyor Ulrich Schippke no va tenir en compte: tot té un flux i un reflux, i aquest sol ser més aviat imprevisible. Cada cop que algú decreta la fi de la premsa de paper, jo li recomano que posi un disc de vinil editat l'any 2014 per relaxar-se de tants vaticinis precipitats.

Qui no sap establir una diferència clara entre moda i tendència acaba dient grans rucades, ara i sempre

SUSANA SUBIRANA

Ara la gent es baixa les cançons de l'iTunes, sí, però la cosa no acaba aquí: a les botigues de discos cada cop hi ha més vinils

Gerardo Mariñas (AAM), Jaume Roures (Mediapro), Javier Tebas (LFP) y José Manuel Gómez Bravo (PRISA), ayer en Madrid.

Televisiones, anunciantes y la LFP, contra la piratería

La Liga considera que el fútbol podría "irse a la ruina"

DIEGO LARROUY Madrid

El fútbol a un solo clic y de manera gratuita. Con esta premisa y con la mejora de las tecnologías han proliferado numerosas webs que piratean las señales de la televisión de los partidos de primera y segunda división, así como de otros deportes.

Este creciente problema ha llevado a las televisiones, a la Liga de Fútbol Profesional (LFP) y a los anunciantes a firmar un convenio de colaboración para luchar contra las páginas que emiten contenido pirata. El acuerdo fue firmado ayer en la sede de la Liga por su presidente, Javier Tebas; Gerardo Mariñas, presidente de la Asociación de Agencias de Medios; Jaume Roures, socio fundador de Mediapro, y José Manuel Gómez Bravo, director corporativo de Propiedad Intelectual de PRISA.

El máximo representante de la competición ligüera, Javier Tebas, considera que este es "el problema más importante" que tiene el fútbol en la actualidad en España. "Esas webs son grandes que ven el fútbol gratis", comparó.

El objetivo de esta colaboración es el de cerrar las vías de financiación que obtienen estas páginas ilegales a través de la publicidad y con la que obtienen beneficios. El representante de las agencias de medios, que engloban

LAS CLAVES

LA PIRATERÍA GOLPEA AL FÚTBOL

- **Impacto económico:** el pirateo genera pérdidas de 150 millones de euros por temporada, según la LFP.
- **Falta de conciencia:** los afectados señalan que el principal problema es la falta de rechazo que generan en la sociedad estas webs piratas.
- **Oposición a la nueva ley:** las partes rechazan la nueva Ley de Propiedad Intelectual al no incluir el fútbol dentro de su tramitación.

al 95% de la inversión publicitaria, consideró que estos sitios "perjudican" a la imagen de los anunciantes.

Gómez Bravo defendió esta unión tripartita como una "buena hoja de ruta" a la que deberían sumarse nuevos actores, entre los que se encuentran las empresas de telecomunicación.

En este sentido, Roures aseveró con rotundidad que "las telecos facilitan el acceso a estos servicios". El representante de Mediapro, propietaria de la plataforma Gol T, afirmó que no es un problema de que los canales pierdan dinero, sino que es algo más global que hace "un daño grandísimo" al mundo del fútbol.

Tebas afirmó que estas páginas quitan a las plataformas de pago 500.000 abonados, lo que se traduce en un impacto económico de 150 millones de euros por temporada. "De seguir así, dejaríamos de tener la mejor liga del mundo", alertó. De no remediarse, el presidente de la Liga considera que no podría "mantenerse como la mejor del mundo".

Las tres partes coincidieron en señalar que en España falta conciencia social sobre el impacto negativo que tiene la piratería en la propiedad intelectual del fútbol. Una concienciación que ni siquiera ha llegado, según ellos, a las instituciones.

Roures y Tebas lamentaron que la nueva Ley de Propiedad Intelectual, que se encuentra en su trámite en el Senado, no haya satisfecho las expectativas y no haya incluido el problema del fútbol en su tramitación. "Estábamos esperanzados", lamentó el máximo responsable de la Liga. Ahora la esperanza está en que el Código Penal incluya la posibilidad de pedir el cierre de estas webs.

El presidente de la LFP se mostró pesimista con la situación. Afirmó que posiblemente no se cubran sus expectativas de contratos de derechos televisivos por la caída de audiencia. "Si no se hace nada, en uno o dos años nos vamos a la ruina", lamentó.

Movistar renueva su patrocinio a la federación

Paralelamente a la firma del convenio de colaboración entre las tres partes interesadas para luchar contra los ataques a la propiedad intelectual en el fútbol, Movistar anunciaba ayer la renovación de su acuerdo de patrocinio con la Real Federación Española de Fútbol.

Ángel María Villar, presidente de la Real Federación Española de Fútbol (RFEF), y Luis Miguel Gilpérez, pre-

sidente de Telefónica España, fueron los encargados de firmar la renovación de Movistar como socio patrocinador de la selección absoluta de fútbol.

La relación comenzó meses antes de la Eurocopa de 2012 y se prolongará hasta la próxima cita continental que será en Francia en 2016.

Además de renovar el patrocinio con la selección ab-

soluta, siendo socio patrocinador principal, Movistar se convierte en patrocinador oficial de la selección femenina absoluta, que recientemente se ha clasificado para disputar su primer Mundial.

El acuerdo incluye también que Movistar se haga con la los derechos de imagen del seleccionador nacional absoluto, Vicente del Bosque, lo que constituye

un paso más para afianzar la relación entre ambas entidades, según afirma la compañía de telecomunicaciones en un comunicado.

La empresa informa de que espera "acercar las selecciones a los aficionados", como ha venido haciendo en los dos últimos años. Movistar será, a la vez, proveedor de servicios de telecomunicaciones a todas las federaciones regionales.

El Suprem torna a avalar el senyal de TV3 a València

■ Anul·la el cessament de les emissions i la multa que el govern de Francisco Camps va imposar a la Fundació Ramon Muntaner ■ És la segona sentència que indica que no té potestat sancionadora

Tere Rodríguez
VALÈNCIA

L'estratègia de setge econòmic que el govern de Francisco Camps va dirigir durant anys contra Acció Cultural del País Valencià (ACPV) va patir ahir un altre revés judicial. El Tribunal Suprem va anul·lar les sancions imposades per l'executiu valencià a la Fundació Ramon Muntaner —impulsada per ACPV i amb entitat jurídica pròpia— per reemetre el senyal de TV3 al País Valencià. Segons va informar el TSJ valencià, la resolució del Suprem estima el recurs de la Fundació i anul·la les dues sancions que li va imposar la Generalitat valenciana en 2008: el cessament de les emissions de TV3 al País Valencià i una multa de 100.000 euros.

La Fundació va interposar recursos al TSJ valencià, que van ser desestimats, fins a arribar al Suprem, que finalment ha donat la raó a l'entitat, ja que entén que les seues peticions són "anàlogues" a les de l'altra entitat responsable de les emissions, ACPV, a la qual el Suprem també va

Manifestació pels carrers del València a favor de les emissions de TV3 al territori valencià ■ ACPV

anul·lar les multes en 2012. La sentència repeteix els arguments que ja va utilitzar el Suprem en la seua decisió del 2012, en què va dictar que la Generalitat valenciana no tenia competències per sancionar la reemissió del senyal de TV3 en el territori valencià, ja que aquestes corresponen a l'Estat.

"L'associació sancionada no assumia les funcions pròpies d'un operador audiovisual sinó la d'un mer retransmissor", indica. En vista d'això, l'alt tribunal considera que no ha quedat demostrat que la utilització de les freqüències usades per a la reemissió es fera a costa de les assignades a les televisions valencianes.

El Tribunal Suprem estima que l'emissió de programes de la televisió pública catalana en zones del País Valencià no constituïa una emissió sense llicència que poguera ser sancionable, sinó que es tracta de la prestació de servei públic "en règim de gestió indirecta" i, per tant, d'una possible infracció de les normes re-

guladores tècniques, el control de les quals correspon a l'Estat.

A última hora ACPV es va pronunciar sobre la sentència per assegurar que no té conseqüències pràctiques. "Primer, perquè no sabem quan ens serà retornat l'import de la multa, ja que això depèn del govern valencià. I segon, perquè ACPV no pot

reobrir les emissions, ja que Fabra no ens podria multar, però sí que ho podria fer el president espanyol", explicaven fonts de l'entitat. Cal recordar que l'executiu valencià va amenaçar d'advertir Rajoy si es reobria TV3, tal com va fer amb les emissions de Catalunya Ràdio al País Valencià.

Ofegament econòmic

Precisament ahir ACPV va informar que el Ministeri d'Indústria finalment ha posat una multa de 45.000 euros (podria haver arribat al milió) per les emissions, després de resoldre l'expedient sancionador que va obrir a l'entitat— a instàn-

La xifra

45.000

euros de multa ha imposat el Ministeri d'Indústria a ACPV per les emissions de Catalunya Ràdio al País Valencià.

cies del govern valencià— per aquesta qüestió.

Després de gairebé un any de recursos i al·legacions, l'entitat ha pogut reduir la quantia que haurà de fer efectiva a Nadal. En conseqüència, l'entitat assegura que ha hagut de preparar una campanya de micromecenatge en la plataforma Verkami, que s'activarà demà, dimecres 12, i a la qual es podrà accedir mitjançant el seu web per recollir els diners necessaris per poder pagar la multa per Nadal i evitar l'embarament dels comptes. ■

El negocio del fútbol pierde 150 millones cada año por la piratería

Liga, televisiones y agencias de medios se unen para combatir las webs ilegales

R. G. G., Madrid

La Liga de Fútbol Profesional (LFP) calcula que la piratería resta cada año más de 500.000 abonados a las televisiones de pago y cifra el impacto económico de esta actividad fraudulenta en unos 150 millones de euros por temporada. La piratería es vista como un problema global que requiere, además de medidas legislativas para erradicarla, campañas de sensibilización social y acciones de cooperación internacional. Luchar contra los contenidos webs y páginas de enlaces que difunden partidos en Internet de manera ilegal es el objetivo del acuerdo suscrito ayer por la LFP, la Asociación de Agencias de Medios, Mediapro y PRISA (grupo editor de EL PAÍS).

La adhesión de las agencias de medios a un pacto que aspira a elevar el nivel de defensa y protección audiovisual del fútbol implica el compromiso de no contratar publicidad en los sitios ilegales o que vulneren la propiedad intelectual. "Los anunciantes buscamos un entorno adecuado, legal y sostenible para nuestras marcas", según Gerardo Mariñas, presidente de la Asociación de Agencias de Medios, que agrupa al 95% de la inversión publicitaria del sector audiovisual. Este acuerdo apela a la autorregulación para que no se incluyan anuncios en webs fraudulentas, como Rojadirecta, que obtiene pingües beneficios ofre-

Retransmisión de un partido de la Liga en el estadio Vicente Calderón (Madrid), en 2007. / ULY MARTÍN

ciendo señales de partidos de todo tipo de competiciones sin autorización de los titulares.

Los operadores de televisión aseguran que estas webs se enmarcan en redes organizadas de blanqueo de dinero y llegan a tener incluso más abonados que los negocios legales. Enfatizan que la piratería afecta al comercio y a la imagen de la marca España, vulnera los derechos de autor y la

propiedad intelectual, ocasiona un escenario de competencia desleal y pone en riesgo la producción y difusión de contenidos audiovisuales. Además del perjuicio económico que esta actividad genera a las cadenas, el fútbol se ve gravemente afectado. El presidente de la LFP, Javier Tebas, comparó el acceso a las webs que ofrecen partidos sin autorización con una "grada virtual". "Es co-

mo si los estadios tuvieran una puerta abierta para ver los partidos en directo: nadie pasaría por taquilla". Tebas pronosticó que, alimentando estas webs, el fútbol español "irá a la ruina". La ecuación es sencilla: si la gente no paga por ver el fútbol, los operadores no obtienen recursos con los que comprar las imágenes y los ingresos de la Liga menguarán, con lo que los clubes no podrán

fichar jugadores. "Tendremos una Liga mediocre", advirtió.

Una de las claves para erradicar la piratería es sensibilizar a la sociedad, acabar con la impunidad de quienes vulneran las leyes e impulsar la "tolerancia cero", tal y como expuso el director corporativo de Propiedad Intelectual de PRISA, José Manuel Bravo, que reclamó una hoja de ruta legislativa. En este sentido, apuntó que es necesario un funcionamiento ágil de la Sección Segunda de la Comisión de Propiedad Intelectual y que el nuevo Código Penal refuerce la persecución de estos delitos.

La piratería es vista como un problema global. Afecta a las retransmisiones deportivas y también a las series de televisión, el

El acuerdo acabará con la inversión publicitaria en las páginas fraudulentas

cine o los libros. "La Administración debe tomárselo en serio", reclamó el socio fundador de Media-pro Jaime Roures.

La Liga propuso a los grupos parlamentarios que la ley de Propiedad Intelectual, recientemente aprobada en el Congreso, obligara a los operadores de telecomunicaciones a cortar las webs piratas, enmienda que no fue aceptada por el PP. Con medidas de este tipo, Reino Unido, Francia o Italia han conseguido frenar la piratería en Internet. Acuerdos como el Tratado de Radiodifusión de la OMPI, el de Libre Comercio UE-EE UU o la revisión del *copyright* europeo son esenciales para conseguir este objetivo, según los firmantes.

RTVE vende los estudios Buñuel y pide un crédito extra

La corporación necesita 133 millones para terminar el año

ROSARIO G. GÓMEZ
 Madrid

Los históricos estudios Buñuel, donde se rodaron superproducciones cinematográficas como *La caída del Imperio Romano*, dejarán de ser propiedad de RTVE. La corporación ha decidido vender el edificio para enjugar así su delicada situación financiera, que este año prevé unas pérdidas de 133 millones de euros. El Consejo de Administración de RTVE, en la reunión celebrada ayer, decidió desprenderse de un inmueble que ha sido escenario de programas como el famoso concurso *Un, dos, tres* o el innovador formato de entrevistas políticas *Tengo una pregunta para usted*.

De las ocho ofertas presentadas, RTVE se ha decantado por la de la promotora Pryconsa, que asciende a 35,2 millones de euros y conlleva el pago al contado y la posibilidad de seguir ocupando los platós durante un año sin coste para la corporación. La demolición de varios estudios afectados

de amianto en Prado del Rey ha obligado a TVE a trasladar la producción de algunos de sus programas a Buñuel. Desde allí se han realizado, por ejemplo, los debates de las últimas elecciones europeas, entre ellos el cara a cara entre Miguel Arias Cañete y Elena Valenciano.

De las ocho ofertas recibidas, la corporación se inclina por Pryconsa

La venta de los estudios Buñuel formaba parte del plan de reestructuración inmobiliaria diseñado en 2007 por el entonces presidente de RTVE, Luis Fernández. Además de este edificio, también contemplaba la venta de las dos principales sedes de la corporación: Prado del Rey —donde se ubican varios estudios de televisión, así como RNE— y Torrespa-

ña —el centro de producción y emisión de los servicios informativos—. Este plan, que incluía la construcción de una nueva sede, naufragó como consecuencia de la burbuja inmobiliaria y el desplome de los precios del mercado.

Los ingresos procedentes de la venta de Buñuel no serán suficientes para conseguir el equilibrio presupuestario. El Plan de Sostenibilidad y Mejora de la Eficiencia (que se prolongará durante 2015 y 2016) prevé un ahorro de 20 millones en gastos generales y un recorte de cuatro millones en el área de personal. También aspira a incrementar un 10% los ingresos propios. Con todos los ajustes efectuados hasta ahora, la corporación calcula que las pérdidas de este año serán de 100,8 millones. Teniendo en cuenta que, además, tiene que hacer frente al coste de los Juegos Olímpicos de Invierno, el déficit del ejercicio será de 133 millones.

Para evitar cerrar en números rojos nuevamente (en los últimos años se han sumado 226 millones

José Antonio Sánchez.

de pérdidas), RTVE anunció ayer que va a solicitar al Ministerio de Hacienda "una mayor compensación por servicio público que permita neutralizar dicho déficit". Precisamente la negativa del Gobierno a otorgar un crédito presupuestario extraordinario a RTVE provocó la dimisión, en septiembre, de su anterior responsable, Leopoldo González-Echenique.

Otro de los instrumentos de ahorro es la reducción, en un 20%, del organigrama directivo. El presidente de la corporación, José Antonio Sánchez, ha comenzado a perfilar su equipo de con-

fianza con la designación del abogado del Estado Javier Lamana —que ya estuvo al frente de la asesoría jurídica entre 2000 y 2004— como secretario general. El coordinador de Presidencia y Comunicación del PP en Cataluña, Eladio Jareño, es el nuevo director del centro de producción en Cataluña, en sustitución de Ana María Bordas, que pasa a ser directora de La 2.

En este baile de cargos ha sido destituido el responsable de Medios Interactivos, Ricardo Villa, uno de los pocos directivos nombrados en la etapa de Luis Fernández. Vi-

lla ha modernizado RTVE.es con el lanzamiento de la televisión a la carta y la posibilidad de acceder a través de Internet a centenares de series de ficción y miles de documentales del archivo de TVE. Esta web ofreció los primeros JJ OO multipantalla, el Botón Rojo para las televisiones inteligentes y +TVE, una aplicación pionera de segunda pantalla.

El consejo ha aplazado a una próxima reunión la decisión definitiva sobre el cierre de la onda corta de RNE, cuyas señales se pueden captar en lugares remotos del planeta.

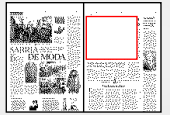
► Vocento arropa al director de El Norte de Castilla en el Foro de la Nueva Comunicación

E. AGUDO

El director de El Norte de Castilla, Carlos Aganzo, impartió ayer una conferencia en el Foro de la Nueva Comunicación en Madrid en el 160 aniversario del nacimiento del decano de la prensa española. Su intervención en el Ritz fue presentada por el director de ABC, Bieito Rubido. En la imagen, de izqda. a dcha., el consejero delegado de Vocento, Luis Enríquez;

el presidente de Honor de Vocento, Santiago de Ybarra; el presidente del Grupo, Rodrigo Echenique; el conferenciante, Carlos Aganzo; Bieito Rubido; el director general de Negocio de Vocento, Iñaki Arechabaleta; el director de Relaciones Institucionales del Grupo, Emilio Ybarra, y el director general de El Norte de Castilla, Ignacio Pérez.

El TS anul·la la tallada de les emissions de TV3 a València

La Generalitat valenciana es va excedir en els límits imposats al canal autonòmic, segons raona l'alt tribunal

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El Tribunal Suprem (TS) va estimar ahir un recurs presentat per la Fundació Ramon Muntaner contra dues sancions que li va imposar el 2008 la Generalitat valenciana i que van significar el cessament de l'emissions de TV3 en la Comunitat Valenciana, i a més el pagament d'una multa de 100.000 euros. El nucli de la decisió és una qüestió competencial. La Sala Contenciosa Administrativa del Suprem ha entès que la Generalitat valenciana no tenia competències per imposar sancions per la repetició d'emissions de TV3 a València, perquè aquesta capacitat hauria correspost, en

ARXIU / EFE

Una de les protestes pel tancament dels repetidors el 2011

el seu cas, a l'Estat amb caràcter exclusiu.

El contenciós va arrencar al febrer del 2008 quan la directora general de Promoció Institucional va dictar una resolució acordant el cessament de les emissions, llavors amb caràcter provisional. El procediment va

ser pràcticament expeditiu, perquè a la Fundació Ramon Muntaner se li van donar deu dies per executar l'ordre, amb l'avertència que el seu compliment era inexcusable. I així van resultar les coses, perquè posteriorment va arribar una altra disposició del mateix organis-

me imposant a l'esmentada fundació una sanció de 100.000 euros amb l'ordre paral·lela de cessament immediat de les emissions. Allà va començar un llarg plet, que va portar a interposar primer recurs davant el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (TS-JCV), inicialment desestimat. El motiu de la desestimació és que es va considerar que aquesta impugnació era igual que una altra anterior, en la qual el recurs havia estat presentat per l'associació Acció Cultural del País Valencià (ACPV), que també participava en les emissions. El Suprem estava llavors pendent de pronunciar-se sobre aquest primer recurs, i el TS-JCV va considerar que calia esperar a conèixer el seu criteri.

El 2012 va arribar la sentència del Suprem sobre aquell primer recurs, i Acció Cultural va aconseguir que s'anul·lessin les decisions de la Generalitat valenciana. La tesi del TS era que les competències en la matèria corresponen a l'Estat. I ara s'ha reafirmat en aquest criteri.●

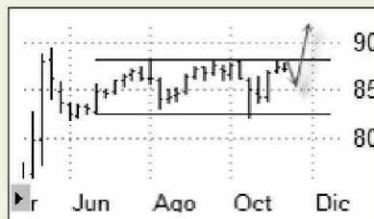

La operación del día Joan Cabrero

Situamos a Direct TV en el radar

La curva de precios de Direct TV, proveedor de servicios por satélite en Estados Unidos y América Latina, lleva meses moviéndose lateral dentro de un claro rango de precios, concretamente entre soportes que presenta en los 82 dólares y resistencias que encuentra en los 88 dólares. En plazos cortos observamos como el título ha vuelto a probar superar esta resistencia, cuya ruptura abriría la puerta a que la compañía reanudara su im-

pecable tendencia alcista de medio/largo plazo. Precisamente eso es lo que buscaríamos aprovechar en el caso de asistir a la ruptura de esos 88 dólares y de ahí que situemos a Direct TV en nuestro radar. Nuestra intención sería tomar posiciones si supera los 88 dólares manejando un 'stop' bajo los mínimos que marque en la actual caída.

Estrategia (alcista)

Precio de apertura de la estrategia	>88
Primer objetivo	94
Segundo objetivo	Subida libre
Stop	< 82

Telefónica: resistencias en 12,20/12,47

La mayor operadora española presenta hoy sus resultados del tercer trimestre y lo hace atacando a corto plazo la zona de resistencia que presenta a la altura de los 12,20/12,47 euros. En el 'chart' adjunto mostramos este entorno resistivo, que coincide con la directriz bajista y con el origen del último tramo bajista, así como la hipótesis que manejamos que podría tomar cuerpo en próximas sesiones. Concretamente valoramos la posibilidad de que la actual reacción alcista se vea frenada en la zona de los 12,20/12,47 euros, desde donde podría corregir posiciones hasta el entorno de soporte de los 11,50/11,70 euros, desde donde podría volver a reimpulsarse al alza y buscar el techo del canal alcista en los 13,50/14 euros.

Tubacex: nuevo 'stop' en 3,20 euros

Después de que semanas atrás optáramos por aprovechar un rebote para reducir parte de nuestra exposición en Tubacex, que pasó a ser de un 25 por ciento de un lote habitual de 'trading', nuestra intención ahora es mantener posiciones de forma direccional mientras el título no pierda el origen de la última reacción alcista, esto es, los 3,20 euros. En plazos cortos vemos como el título, con un significativo aumento de volumen, está atacando resistencias que presenta en los 3,65/3,75 euros, cuya ruptura sería algo positivo de cara a poder seguir valorando una reanudación de su tendencia alcista principal. Los primeros objetivos, si consigue batir los 3,65/3,75 euros, se localizarían en la zona de altos del año en los 4,5.

elradar

El cap de premsa del PP dirigirà el centre de RTVE a Catalunya

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Nou retorn a RTVE. L'actual president de l'ens, José Antonio Sánchez –que ja havia comandat els mitjans estatals en l'era Aznar–, ha nomenat Eladio Jareño nou responsable de la corporació pública a Catalunya. Jareño repeteix així en un càrrec que ja va ocupar entre els anys 2003 i 2004: aleshores va haver de substituir Ramon Font, que va dimitir precisament per desavinences amb Sánchez sobre com s'estaven enfocant informativament assumptes com el rebuig popular a la Guerra de l'Iraq. Ana María Bordas, que és qui desenvolupava la funció fins ara, ha sigut nomenada nova directora de La 2.

Eladio Jareño (Barcelona, 1958) va iniciar la carrera professional com a responsable d'imatge i comunicació de la seguretat olímpica en els Jocs de Barcelona, a compte del ministeri de l'Interior. Després va exercir com a cap de premsa del governador civil de Barcelona entre els anys 1992 i 1996. Quan aquest estament va ser reconvertit en la Delegació del govern espanyol a Catalunya, en va exercir de director de comunicació fins al 2002 (moment en què va ascendir a cap de gabinet de la Delegació). Quan va deixar de ser director del centre de producció de Sant Cugat de RTVE, el 2004 –fruit de la victòria electoral del PSOE–, va seguir a la casa com a director de programes infantils i juvenils fins al 2008. Aleshores va saltar al Partit Popular de Catalunya, on ha exercit càrrecs de director de comunicació i, des del 2009, també coordinador de presidència.

Jareño arriba a RTVE a Catalunya en un moment de tensió amb els treballadors. El sindicat CCOO va convocar ahir una aturada per al divendres 21 de novembre entre les 13.30 h i les 14.30 h i també entre les 19.00 h i les 20.00 h.

Els nomenaments es van aprovar en el marc d'un consell d'administració que va aprovar diverses mesures de reducció de la despesa de RTVE adreçades a la consecució d'un

Eladio Jareño ja va dirigir RTVE a Catalunya entre el 2003 i el 2004. RTVE

crèdit aportat pel ministeri d'Hisenda, per valor de 133 milions d'euros, amb els quals mitigar el forat de dèficit que es preveu per a aquest any, que ascendeix a aquesta quantitat. La venda dels històrics Estudis Buñuel és una d'aquestes mesures: es farà per un import de 35,27 milions d'euros (part dels quals s'haurà de destinar a la reforma d'algunes instal·lacions amb problemes d'amiant).

La mesura forma part d'un pla d'eficiència que fixa estalvis de 20 milions d'euros en despeses generals entre el 2015 i el 2016. No hi haurà acomiadaments de plantilla, però sí apriament de l'estructura directiva, amb el qual es vol reduir la despesa de personal quatre milions d'euros en dos anys. Una de les primeres víctimes ha sigut Ricardo Villa, destituït com a responsable de l'àrea d'interactius, que durant la seva gestió ha rebut nombrosos premis. El càrrec desapareix com a conseqüència de la simplificació. Villa va ser nomenat set anys enrere per l'equip directiu després de la victòria electoral de José Luis Rodríguez Zapatero. ■

El Supremo anula el cese de las emisiones de TV-3 en Valencia

El alto tribunal considera que la Generalitat no es competente para sancionar la reemisión de programas

P. A., Valencia

La Sección Tercera de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo (TS) ha anulado el cese de las emisiones de TV-3 en la Comunidad Valenciana, así como la multa de 100.000 euros impuesta a la Fundación Ramon Muntaner, entidad que posibilitaba la repetición de la señal, al entender que la Generalitat valenciana no tenía competencias para sancionar la repetición de estas emisiones por corresponder esta potestad a la Administración del Estado.

Así consta en una sentencia del Alto Tribunal facilitada por el Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana (TSJCV) y en la que se estiman dos recursos interpuestos por la fundación contra la sentencia dictada por el tribunal valenciano, que respaldaba el cierre provisional de repetidores de TV-3 en el territorio valenciano y la multa fijada por el Consell.

Los hechos se remontan al año 2008, cuando la directora general de Promoción Institucional dictó una resolución en la que se acordaba como medida de carácter provisional el cese de las emisiones, y le daba diez días a la Fundación Ramon Muntaner para ello, bajo advertencia de ejecución forzosa de la medida.

Seguidamente, en otra resolución, con fecha de julio, se impuso a la fundación una sanción de 100.000 euros y se ordenó el cese inmediato de las emisiones televisivas de TV-3.

Frente a estas decisiones, la fundación interpuso recursos ante el TSJCV, que fueron desestimados, al entender que la demanda de la fundación era "análoga" a otra examinada por la Sala, donde la parte recurrente era Acció Cultural del País Valencià (ACPV) —otra entidad

responsable de las emisiones—, y donde se había pronunciado en el mismo sentido hasta que ofreciera sus argumentos el TS.

Ahora, el Alto Tribunal recuerda que ya dictó sentencia el 5 de diciembre de 2012 relativa a ACPV y en la que se anulaba el cese de emisiones.

A juicio del Supremo, la "reemisión" de los programas de la televisión pública catalana en determinadas zonas más o menos limítrofes de la Comunidad Valenciana no constituía en realidad una emisión "sin título habilitante" que fuera sancionable por esta.

"No se trataba de un supuesto de prestación del servicio público en régimen de gestión indirecta carente de la previa concesión administrativa exigible para difundir programas de televi-

El TS anula también la multa de 100.000 euros a la Fundación Ramon Muntaner

sión, sino de una posible infracción de las normas reguladoras de las condiciones y parámetros técnicos (frecuencias y ubicaciones de los emplazamientos de retransmisión) que rigen la utilización del dominio público radioeléctrico", conducta cuyo control y eventual sanción "correspondía al Estado".

En función de esta premisa el Tribunal Supremo acogió los argumentos esgrimidos en su momento por la ACPV, y por las mismas razones estima los recursos de la fundación y declara la nulidad de las resoluciones impugnadas, al haber sido dictadas por órganos de una Administración "que no era competente para sancionar las conductas objeto de litigio".

Periodisme

Periodistes fent periodisme. Cap empresari ni vincles polítics. Sense subvencions de l'Administració a canvi d'un tractament informatiu interessat. Gent de Lleida escrivint per a gent de Lleida, sense filtres ni mitjancers. Informació de proximitat. Periodisme reflexiu sortit de l'ànima i no de les arques públiques. En definitiva, periodistes fent periodisme. Tan simple i, alhora, tan complex com

això.

Heu fet un esforç econòmic amb l'objectiu que Lleida tingui la possibilitat de gaudir d'una alternativa al periodisme subvencionat. Ens heu empès econòmicament amb la finalitat que els lleidatans puguin llegir informació feta amb el cor i no amb la butxaca. Ara us convidem a comprar el setmanari cada divendres i a entrar diàriament a www.7accents.cat

per donar-nos el mateix que rebreu de nosaltres: honestat. Perquè si voleu, podeu. Perquè si vosaltres podeu, nosaltres estarem a un pas més d'aconseguir-ho. I no en tingueu cap dubte: tots plegats ho aconseguirem. Gràcies per fer-ho possible. Aquests 15.000 euros que hem aconseguit a través de la campanya de micromecenatge, denominada #gentambaccent,

haurien de bastir el nostre projecte periodístic de la solidesa econòmica necessària per tirar endavant l'empresa i elaborar setmanalment la publicació que teniu a les mans (o a la pantalla, en el cas d'haver-vos descarregat la versió digital a través del nostre web). Tot suma, començant per vosaltres. Gràcies a tots i totes. Enhorabona a tots i totes.

Sentencia

El TS anula el cese de la emisión de TV3 en la Comunidad Valenciana

M. C. S. VALENCIA

El embrollo judicial que supuso en 2008 la orden de la Generalitat para cese de las emisiones de TV3 en la Comunidad Valenciana culminó ayer con la decisión del Tribunal Supremo de anular esa decisión, así como la multa de 100.000 euros impuesta a la Fundación Ramón Muntaner. Considera el Alto Tribunal que la Generalitat, que entonces presidía Francisco Camps, no tenía competencia para sancionar la repetición de estas emisiones, estimando así los dos recursos interpuestos por la citada fundación. El Supremo recuerda que ya dictó sentencia –con fecha 5 de diciembre de 2012– relativa al recurso de Acció Cultural del País Valencià (ACPV) y en la que se anulaban los actos administrativos de la Generalitat sobre el cese de emisiones.

La «reemisión» de los programas de la televisión pública catalana en determinadas zonas más o menos limítrofes de la Comunidad no constituye, según la en realidad una emisión «sin título habilitante» que fuera sancionable por ésta. «No se trataba –añade la sentencia– de un supuesto de prestación del servicio público en régimen de gestión indirecta carente de la previa concesión administrativa exigible para difundir programas de televisión, sino de una posible infracción de las normas reguladoras de las condiciones y parámetros técnicos (frecuencias y ubicaciones) que rigen la utilización del dominio radioeléctrico». El control de esta conducta y la eventual sanción «corresponde al Estado», establece el Supremo. Pese a todo, la sentencia no tendrá efectos prácticos, ya que si se reactiva la señal por parte de los repetidores de ACPV el Estado sí multaría a la asociación al considerar ilegal su situación. Ayer se conoció que la Secretaría de Estado de Telecomunicaciones ha multado a ACPV con 45.000 euros por emisiones de Catalunya Ràdio en Valencia sin autorización.

Desconexiones con TVE

Por otro lado, el presidente de la Generalitat, Alberto Fabra, analizó ayer el escenario posterior al cierre de Radiotelevisión Valenciana y su apuesta por las desconexiones regionales con Televisión Española. «No está siendo nada fácil», admitió Fabra, en torno a la posibilidad de ampliar esas desconexiones. Subrayó que tampoco ha facilitado esa negociación con el ente público el hecho de que haber cambiado el director, ya que con el anterior ya se habían producido algunos avances.

El cap de comunicació de Sánchez Camacho dirigirà TVE a Catalunya

G. Busquets
BARCELONA

El fins ara cap de premsa i comunicació del PP a Catalunya, Eladio Jareño, ha estat nomenat director de RTVE a Catalunya en substitució d'Ana María Bordas, que serà la nova directora de La 2. Jareño (Barcelona, 1958) ja havia

estat director del centre de TVE a Sant Cugat del Vallès entre els anys 2003 i 2004, quan va arribar a la presidència de RTVE. Juan Antonio Sánchez. El retorn de Jareño a TVE a Catalunya es produeix tres setmanes després que Sánchez torni a ser el president de la corporació pública espanyola. Abans de

TVE, Jareño havia estat assessor de premsa del governador civil de Barcelona (1992-1996) i director de comunicació de la Delegació del Govern de l'Estat a Catalunya (1996-2002).

Tan bon punt Sánchez va arribar al càrrec, a finals d'octubre, va rellevar el cap d'informatius de TVE, Julio Somoano –pro-

vinent de Telemadrid i que en dos anys acumulava crítiques de manipulació–, per l'excap d'opinió de *La Razón* José Antonio Álvarez Gundín.

Manipulació el 9-N

El consell d'informatius de TVE es va queixar ahir a la direcció de la "manipulació" que s'ha fet en el *Tele-*

Eladio Jareño, nou director de TVE a Catalunya ■ ARXIU

diario de dilluns sobre el 9-N. L'òrgan de representació professional dels periodistes de TVE ha enviat una queixa a Álvarez Gundín en la qual denuncia l'ús de xifres estadístiques descontextualitzades per reduir el vot independentista. Considera que, en el *Telediario*, s'hi van fer "interpretacions" i "valoracions" inadmissibles en una cadena pública, ja que els resultats s'extreien del cens i no dels votants. En el gràfic mostrat s'hi llegia la participació segons el cens de l'Idescat, 36,39%, i un 29,5% del sí i sí". ■

RTVE vende Estudios Buñuel y espera ayudas del Gobierno

J.M. Madrid

Los nuevos gestores de RTVE parecen haber encontrado el camino para que el Gobierno libere, en forma de crédito blando, los 133 millones de euros que el ente público necesita para eliminar su déficit, un asunto que provocó la dimisión de Leopoldo González-Echenique como presidente.

Bajo la nueva presidencia de José Antonio Sánchez, nombrado el pasado octubre con el único apoyo del PP, el consejo de administración de RTVE aprobó ayer su plan de sostenibilidad y mejora de la eficiencia para los dos próximos años, que prevé unos ahorros de 20 millones de euros en gastos generales y otros 4 millones en gastos de personal.

Como paso previo a este plan, el grupo audiovisual ha aprobado la venta de los Estudios Buñuel por 35,2 millones de euros a la inmobiliaria Pryconsa. RTVE tendrá la opción de ocupar las instalaciones un año más. Los Estudios Buñuel estaban incluidos dentro de un proceso de venta conjunto de otros 28 inmuebles y parcelas que fue encargado a KPMG.

El plan contempla también una propuesta de incremento de ingresos de un 10% anual, así como de una mejora de la inversión de 40 millones anuales, según *Europa Press*.

José Antonio Sánchez, presidente de RTVE.

Con este plan en marcha, RTVE acometerá de nuevo la petición al Ministerio de Hacienda de un crédito extraordinario de 133 millones para el año 2014 y paliar de esa manera el déficit generado. La Corporación acompañará esta solicitud con un desglose de distintas desviaciones que culminen en el citado déficit.

El consejo de RTVE también ha acordado el cese de Ricardo Villa como director de medios interactivos del grupo audiovisual RTVE, cargo al que accedió en 2010, dentro de un plan que prevé la reducción de un 20% de la estructura directiva. Este plan también recorta el número de directivos externos como consecuencia de la simplificación de la estructura directiva y la promoción interna.

NOMENAMENTS

Eladio Jareño dirigità TVE a Catalunya, i Anna Maria Bordas, La 2

JUAN CARLOS ROSADO
 MADRID

El nou president de RTVE, José Antonio Sánchez, va continuar ahir perfilant el seu equip de col·laboradors amb els nomenaments d'Eladio Jareño com a director de RTVE a Catalunya, en substitució d'Ana María Bordas, que passa a dirigir La 2. El consell d'administració de RTVE va donar també llum verda a la destitució del director de mitjans interactius de la corporació, Ricardo Villa, l'únic alt càrrec nomenat en l'etapa socialista que quedava a la radiotelevisió estatal.

Jareño, fins ara responsable de comunicació del PP de Catalunya presidit per Alicia Sánchez-Camacho, ja havia estat director de TVE a Catalunya entre els anys 2002-2003, durant l'etapa de govern de José María Aznar. Ara recupera el càrrec en què substitu-

►► Eladio Jareño.

eix Bordas, que passa a La 2 després de quatre anys al capdavant del centre de Sant Cugat. La remodelació s'ha carregat Villa, que va accedir a la direcció de la web de RTVE el 2010, amb el socialista Zapatero de president del Govern. En aquests quatre anys, ha col·locat les seves pàgines entre les més seguides en el sector dels mitjans de comunicació, i això li va permetre rebre diversos premis.

VENDA D'ESTUDIS // El consell va aprovar també la venda dels estudis Buñuel a l'empresa immobiliària Pryconsa per 35.2 milions d'euros. RTVE s'ha reservat l'opció d'utilitzar les instal·lacions encara un any més. Per un altre costat, el Consell d'Informatius de TVE es va queixar ahir al director d'aquesta àrea per la «manipulació» de les xifres del 9-N que es va fer al TD-1 de dilluns passat, al donar els resultats de la consulta sobre el cens i no sobre els votants. ■

«El Mundo» acomiada definitivament el seu exdirector Pedro J. Ramírez

GIRONA | DdG

■ Unidad Editorial, l'empresa propietària del diari *El Mundo*, ha acomiadat Pedro J. Ramírez, qui després d'haver estat rellevat en la direcció del rotatiu s'encarregava d'escriure una columna setmanal. Segons una informació d'*El Confidencial*, la polèmica «baralla de galls» protagonitzada per Pedro J. i el seu successor al capdavant del diari, Casimiro García-Abadillo, ha estat determinant en aquesta decisió. La carta publicada per l'exdirector del rotatiu el diumenge 2 de novembre, en la qual criticava amb duresa l'actual responsable del diari, va tensar una relació que, des de la seva destitució, ja no havia estat cordial.

García-Abadillo va respondre a les crítiques, també mitjançant una columna d'opinió al diari que dirigeix, i Pedro J. pretenia respondre en el seu espai de diumenge passat. No obstant això, des de la direcció d'*El Mundo* se'l va advertir que enviés aquesta carta i Ramírez

va optar per publicar-la en un mitjà digital independent. Les dures crítiques a la gestió del diari, a la seva fidelitat amb Rajoy i a la falta d'independència van motivar una resposta, que finalment, arriba en forma d'acomiadament.

L'empresa va informar a Pedro J. Ramírez mitjançant una comunicació escrita que, a més d'advertir que havia d'abandonar el seu despatx i que perdria el seu xofer i el seu escorta, també anunciava una demanda de 400.000 euros per vulnerar un acord segons el qual l'exdirector del diari no parlaria sobre els motius del seu relleu. La direcció d'*El Mundo* també adverteix al periodista de la prohibició de trepitjar la seva redacció, així com de col·laborar amb qualsevol altre mitjà de comunicació en els propers 15 mesos, segons l'acord del passat gener.

Malgrat tot, i segons informava ahir el portal *Economía Digital*, l'empresa editora indemnitzarà Pedro J. amb 13 milions i un pla de pensions valorat en prop de 14 milions d'euros.

Jareño, director de TVE Catalunya, i Ana M. Bordas, directora de La 2

BARCELONA Redacció

El consell d'administració de RTVE va nomenar ahir Eladio Jareño, actual coordinador de comunicació del PP a Catalunya, com a nou director del centre de producció de RTVE Catalunya a Sant Cugat del Vallès. L'actual directora, Ana

María Bordas, passarà a dirigir La 2 després de quatre anys de bona gestió en el centre de Sant Cugat.

Jareño ja va ser director de RTVE a Catalunya entre el 2003 i el 2004. Després, va ser nomenat director de programes infantils i juvenils de TVE. Va estar quatre anys en aquest

càrrec, període en què es va desenvolupar el programa infantil *Los Lunis* i es va elaborar el projecte de canal infantil que es va plasmar en Clan TV.

Eladio Jareño, que estarà integrat a la direcció de RTVE, va expressar ahir la seva intenció de "donar un impuls" al centre de Sant Cugat, que en

els últims anys s'ha vist afectat per les retallades de pressupost que s'han aplicat a la corporació pública.

El consell d'administració de RTVE va aprovar ahir un pla de sostenibilitat, que preveu uns estalvis de 20 milions en despeses generals, 12 el 2015 i vuit el 2016. El pla inclou la venda dels Estudis Buñuel, reduir despeses de personal en quatre milions d'euros en dos anys, una proposta d'increment d'ingressos propis del 10% anual i potenciar la inversió en 40 milions anuals.●

Avui ja es pot demanar la subvenció per reantenitzar

Les comunitats de veïns poden demanar des d'avui que l'Estat pagui part del cost de la reantenització que han hagut d'assumir com a conseqüència de l'alliberament d'espai radioelèctric per a la xarxa 4G. L'Estat hi destinarà 280 milions d'euros (una fracció petita dels 1.600 milions que

es van recaptar subhastant ample de banda a les operadores de telefonia). Les sol·licituds s'han de fer telemàticament i arriben fins a un màxim de 550 euros.

Indústria ha habilitat els números de telèfon 901 201 004 i 954 307 796 per resoldre dubtes i incidències.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
12/11/14	Campanya internacional contra la impunitat dels crims contra periodistes / Sindicat de Periodistes de Catalunya	33	2
12/11/14	Valenciaplaza.com da el salto al papel / Infoperiodistas.info	35	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Campanya internacional contra la impunitat dels crims contra periodistes

Miércoles, 12 de noviembre de 2014

El 23 de novembre de 2009 es va produir a les Filipines l'atac massiu més greu contra informadors. En aquell atac van morir 32 persones i per recordar aquesta massacre diverses organitzacions internacionals han fixat aquesta data per lluitar contra l'escassa persecució d'aquests delictes.

La Federació Internacional de Periodistes (FIP) i la resta d'organitzacions internacionals que formen part de la Xarxa IFEX en defensa de la llibertat d'expressió impulsen al llarg d'aquest mes de novembre una campanya per exigir als governs de tot el món que prenguin les mesures necessàries per posar fi a la impunitat que cada vegada més sovint registren els crims contra els periodistes. El 18 de desembre de 2013, l'ONU va instaurar el 2 de novembre com a Dia Internacional contra la impunitat dels delictes comesos contra periodistes, aniversari dels assassinats de dos periodistes de RFI, Ghislaine Dupont i Claude Verlon, registrats a Kidal (Mali) el 2013. La Xarxa IFEX va assenyalar per a la mateixa finalitat el 23 de novembre, que commemora la massacre de Maguindanao, a Filipines, quan almenys 32 periodistes van perdre la vida en un únic atac, el més mortífer contra els mitjans de comunicació. Així, la campanya es desenvolupa al llarg del mes de novembre, entre aquestes dues dates. La FIP demana la participació de tots els seus sindicats membres i dels seus respectius afiliats per aconseguir el màxim ressò possible d'aquesta iniciativa. La campanya consisteix en diverses accions:

- 1.- La FIP demana que qualsevol periodista que conegui un membre de la família d'un periodista assassinat al seu país, parli amb ells i els demani que facin un missatge de vídeo de dos minuts sobre la necessitat d'assegurar la justícia per als seus éssers estimats perquè es pugui publicar a la pàgina web de l'organització.
- 2.- Difondre la declaració de la FIP a través de les xarxes socials, principalment Twitter i Facebook.
- 3.- La FIP ha preparat una sèrie de missatges de vídeo i demana que també es difonguin a Twitter i Facebook. La federació vol aconseguir que al final de la campanya s'hagin aconseguit 100.000 magrada o s'hagi marcat com a favorit.
- 4.- El cartell de la campanya #EndImpunity es pot descarregar del web de la FIP des del mateix enllaç que en el punt anterior. Demana als periodistes que es facin una foto amb el cartell i que l'enviïn adjuntant un breu missatge al president o primer ministre del país, instant-los a adoptar una postura pública en contra de la impunitat dels crims comesos contra periodistes. Aquests missatges es difondrien posteriorment per Twitter i Facebook.
- 5.- La FIP proposa un model de missatge per difondre a través de les xarxes socials en el cas que alguna persona el vulgui utilitzar o tenir-lo com a referència per elaborar el seu propi text. Per a Twitter seria més o menys: «El president o el primer ministre [afegir nom], en el Dia de #finimpunidad has de fer tot el possible per posar fi a la violència contra els periodistes a [afegeixen el nom del país] #EndImpunity". Per a Facebook: «Benvolgut [afegim Senyor President o Primer Ministre], en aquest Dia de les Nacions Unides contra la impunitat de la delinqüència dirigida contra els periodistes, l'instem a que prengui una posició pública en contra de la violència contra els professionals dels mitjans de

Audiencia: 838

Ranking: 4

VPE: 2

Página: 2

Tipología: online

comunicació a [afegeixi el nom del seu país] i a ordenar que s'investiguin tots els atacs contra els periodistes i treballadors de mitjans. Gràcies» 6.- Per al 23 de novembre es reserva la traca final de la campanya, centrant-la en els països més perillosos per als periodistes, entre ells Mèxic, Somàlia i Filipines. Amb aquesta finalitat, es l'organització suggereix una gran campanya viral a través de les xarxes socials reivindicant l#end Impunity.

Valenciaplaza.com da el salto al papel

Miércoles, 12 de noviembre de 2014

Valencia Plaza apuesta por el papel. Nace una publicación mensual sobre actualidad, economía, cultura y estilo de vida "Hemos hecho nuestros estudios de mercado y comerciales y creemos que, sin un margen de error importante, el proyecto puede ser rentable y sostenible", asegura Cruz Sierra, director de Valenciaplaza.com y de la nueva revista Plaza. La publicación en papel, como la digital de la que nace está editada por Uvepé Plaza, sociedad filial de Ediciones Plaza SL, que preside Enrique Lucas y a la que recientemente se ha incorporado como director general de Gestión Miguel Miró junto con un pequeño grupo de inversores. El nuevo medio, que también tendrá pronto su versión para dispositivos móviles, será una publicación cuidada y con personalidad en el apartado visual y de diseño. Ha diseñada por la tipógrafa Laura Meseguer y cuenta con las firmas, entre otros, de Josep Torrent, Jesús Terres, Martí Domínguez, Sergio Adelantado, Vicent Baydal, José Luis Pastor, Sergio Benet, Luke Stegemann, Antonio León, Xavi Calvo, Vicent Molins, Teresa Díez y Juan P. Chisvert, así como los fotoperiodistas Eva Mañez y Jesús Císcar. En cuatro años, el grupo Ediciones Plaza ha consolidado su posición en la prensa digital valenciana y ha duplicado su plantilla de periodistas. "También es cierto que no nacemos de cero, que contamos con los profesionales y colaboradores de Valenciaplaza, que podemos aplicar ciertas economías de escala y abaratar costes", argumenta Sierra.